

РЕШЕНИЕ

№ 445

гр. София, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Камелия Първанова

Членове: Георги И.ов
Димитър Мирчев

при участието на секретаря Павлина Ив. Христова
като разгледа докладваното от Димитър Мирчев Въззивно гражданско дело
№ 20221000503106 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 – чл.273 ГПК.

С решение № 262185 от 30.06.2022 г. по гр.д.№ 2505/2016 г. по описа на СГС, ГК, I-18 състав са отхвърлени исковете с правно основание чл.49 вр.чл.45 ЗЗД и чл. 74 ЗЧСИ на Ц. А. Г. от гр. Варна **против** И. Г. С., Г. Ф. Д., „Първа инвестиционна банка“ АД /ПИБ/ и ЧСИ М. М. от гр. София за осъждане на ответниците да заплатят солидарно следните суми: 256 351.85 лева – обезщетение за имуществени вреди, претендирани и събрани по изпълнителни дела, 80 000 евро - обезщетение за имуществени вреди, съставляващи пазарната цена на недвижими имот в гр.София, продаден от ЧСИ М., както и 100 0000 лева – обезщетение за неимуществени вреди – претърпени негативни емоции, ведно със законната лихва върху сумите от 28.02.2016г. до окончателното плащане. Съдът се е разпоредил с отговорността за разноски по правилата на чл. 78 ГПК и е присъдил възнаграждение по чл. 38 ЗА в полза на адвокатите Д. от ВАК и М. от САК, което да бъде заплатено от ищцата Г.. Решението е постановено при участието на третото лице-помагач /ТЛП/ на страната на ЧСИ М. – „Армеец“ АД.

В срока по чл.259 ГПК решението е обжалвано от ищцата Ц. А. Г. /чрез адв. М. от АК-Добрич/, която намира същото за незаконосъобразно и желае от САС отмяната му, уважаване на предявените искове в пълен размер и присъждане на сторените разноски ведно с възнаграждение по чл. 38 ЗА на адв. М., тъй като е защитаващ въззивницата безплатно.

Въззиваемите страни и третото лице-помагач са депозирали писмени отговори по чл. 263

ГПК, в които считат жалбата за неоснователна и молят за потвърждаване на първоинстанционното решение. Претендират разноски, респ. възнаграждение по чл. 38 ЗА за безплатно процесуално представителство.

Въззивната жалба е подадена в установения от закона срок, от страна в процеса, имаща право и интерес от обжалване и срещу подлежащ на обжалване **валиден и допустим** съдебен акт, по правилността на който САС намира следното:

Съдът е сезиран с разглеждането на искове с правно основание чл.49 вр.чл.45 ЗЗД и чл. 74 ЗЧСИ.

Ищцата Ц. Г. твърди, че ответницата Г. Д. е с юридическо образование и е служител при ответника ПИБ АД, а ответникът И. С. – управител на клон на същата банка. Твърди, че като представители на банката са образували изп.д.№ 377/2014г. на ЧСИ М.М., преобразувано от изп.д. № 943/2013г. на ЧСИ З.Д., по което са присъединени и дела на ЧСИ З.Д., въпреки че преди образуването на изпълнителното дело при ЧСИ М.М., цялото задължение на ищцата към ПИБ АД е било погасено. Твърди, че ЧСИ М. е извършвал осребряването на имуществото при занижени оценки, неправилно не е приспадал от дължимите суми стойността на имотите, на която ПИБ АД е била обявена за купувач, а след отказите ѝ да ѝ бъде възложен имота са провеждани нови публични продани и имотите са възлагани на други лица, на значително по-ниска стойност. Твърди, че ЧСИ начислява необосновано високи такси по изпълнителното производство, при което неправомерно претендира от нея сумата от 256 351.58 лева /към датата на подаване на исковата молба/. Твърди освен това, че по отношение на недвижим имот в гр.София е било насочено принудително изпълнение ат ЧСИ, имотът е продаден, но на значително по-ниска от пазарната такава – 80 000 евро. Твърди, че тези действия на ответниците Д., С. и ЧСИ М. са виновни и противоправни, от тях са настъпили вреди, от които имуществени 256 351.85 лева – претендирани и събрани по изпълнителното дело, макар да не са дължими, и 80 000 евро-пазарната цена на недвижимия имот в гр.София, продаден от ЧСИ, както и неимуществени – претърпени негативни емоции/нервно напрежение, влошаване на здравословното ѝ състояние/, чието обезщетяване иска. Твърди, че ответникът ПИБ АД следва да носи отговорност като лице, което е възложило на ответниците Д. и С. образуването и воденето на изпълнителни дела, а доколкото вредите са причинени от всички ответници, намира, че отговорността им е солидарна. Претендира разноски.

Ответникът „ПИБ“ АД оспорва предявените исове. Не оспорва наличието на трудово-правна връзка с ответниците Д. и С., но твърди, че действията им във връзка с водните изпълнителни производства са в съответствие със закона, каквито са и действията на ЧСИ. Намира доводите на ищцата за незаконосъобразно извършени публични продажби за неоснователни – същите са извършени по определения процесуален ред, като действията на ЧСИ по извършеното разпределение относно извършените продажби на недвижими имоти са потвърдени, а относно събираните в изпълнителното производство такси постановленията на ЧСИ за това са влезли в сила. Твърди, че в изпълнителните производства е упражнявала единствено и само правата, предоставени ѝ в процесуалния закон. Твърди, че събраните в

изпълнителното производство суми са недостатъчни за цялостно погасяване на задължението на ищцата. Иска отхвърляне на предявените искове и присъждане на разноси.

Ответникът И. С. оспорва предявените искове. Не оспорва, че към процесния период е бил управител на клон при ответника. Твърди обаче, че не е извършвал твърдените противоправни действия, поради което не може да бъде ангажирана отговорноостта му. Претендира разноси.

Ответникът Г. Д. оспорва предявените искове. Не оспорва, че към процесния период е била юрисконсулт в клон при ответника. Твърди обаче, че не е извършвал твърдените противоправни действия, поради което не може да бъде ангажирана отговорноостта му. Претендира разноси.

Ответникът ЧСИ М. оспорва предявените искове. Твърди, че всички действия, извършени по воденото от него изпълнително производство са законосъобразни, в т.ч образуването му с присъединяване на вече образуваните изпълнителни дела, извършването на публични продани, начисляването на такси. Намира за неоснователно твърдението за събиране на едни и същи суми от ищцата по различни изпълнителни дела, както и доводите за недължимост на сумите, за събирането на които е образувано изпълнителното дело.

Третото лице-помагач „Армеец“ АД, конституирано на страната на ответника ЧСИ М. оспорва предявените искове

Софийският апелативен съд, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 и 3 ГПК, както и като взе предвид, че пред въззивната инстанция не са събирани нови доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Не се спори по делото и от представените писмени доказателства се установява, че към прицесния период ответникът И.С. е бил управител на клон при ответника ПИБ АД /л.247 и сл. от делото на СГС/ в гр.Варна, а ответницата Г.Д. – юрисконсулт в същия клон на ответното дружество /л.268 и сл. от делото на СГС/.

Установено е по делото и не е спорно между страните е това че ищцата е длъжник на ответника – търговска банка, за което е издаден изпълнителен лист от 16.04.2013 г. от Варненски районен съд, 25 състав, съгласно който ищцата Ц. Г., е осъдена да заплати на кредитора „ПИБ“ АД сума в размер на 106 372,07 евро, представляваща неизплатена главница по договор за банков кредит № 014LD-R-001313/21 /21.11.2011г., сума в размер на 5 674,41 евро, представляваща просрочена договорна лихва за периода от 21.09.2012 г. до 08.04.2013г., сума в размер на 105,34 евро, представляваща просрочена наказателна лихва за периода от 21.10.2012 г. до 08.04.2013 г., сама в размер на 531,86 евро, представляваща комисионна за управление на кредита, сума в размер на 75,28 евро, представляваща начислена лихва за неразрешен овърдрафт върху начислена и незаплатена комисионна за управление за периода от 21.12.2012г. до 08.04.2013 г. вкл, ведно с законната лихва върху дължимата главница, считано от датата на подаване на заявлението в съда 09.04.2013 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 7 110,75 лева разноси

по делото за д.т. и ю.к. възнаграждение.

От приложеното по делото копие от изпълнително дело 943 на ЧСИ З.Д. /на електронен носител – диск и заключението на ВЛ по приетата в градския съд ССЧЕ/ се установява, че въз основа на този изпълнителен лист е образувано изп.дело № 20138080400943 при ЧСИ З.Д., рег.№ ***, с района на действие - ОС Варна, като е поискано да се наложи възбрана върху следните недвижими имоти: 50 кв.метра идеални части от Поземлен имот с идентификатор 10135.1501.645 в гр.Варна, АПАРТАМЕНТ № 1, с идентификатор 10135.1501.645.1.1, ГАРАЖ № 2, с идентификатор 10135.1501.645.1.7, ОФИС № 1, с идентификатор 10135.1501.645.1.4, ОФИС № 2, с идентификатор 10135.1501.645.1.5, АПАРТАМЕНТ № 3, находящ се в гр.***, ул."****" № **, вх. *, ет. *, със застроена площ 106,15 кв.м и прилежаща изба № 93 със застроена площ 8,80 кв.м., АПАРТАМЕНТ № 1 - Самостоятелен обект в сграда, пл.№ - 22, парцел - 13, със застроена площ от 58,80 кв.м., находящ се в гр.***, ул. „****“ № **, ет. *, ведно с прилежащото избено помещение.

По молба на „ПИБ"АД от 20.05.2013 г. към това изпълнително дело е присъединено изп.дело № 20138080401049 на ЧСИ З.Д.. Съгласно приложеното удостоверение, дългът по това дело е общото задължение към „ПИБ"ЕАД в размер на 5 759,37 лв., включващ главница - 4 043,16 лв., законна лихва - 29,29 лв. за периода 24.04.2013 г. - 20.05.2013 г., неолихвяеми вземания - 603,00 лв., разноски по гр.дело - 372,92 лв., разноски по изи.дело - 380,00 лв., такси по Тарифата към ЗЧСИ - 331,00 лв.

Приложено е /на л. 1037 от първоинстанционното дело/ е приложено Удостоверение за дължимите суми по изп.дело № 20148080400308 общо в размер на 9615.60 лв. главница и 54,00 лв. такси по ТТРЗЧСИ. Издадено е на основание чл.456 ГПК, за да послужи за присъединяване по изпълнително дело 20138080400943 по описа на ЧСИ З.Д. с рег.№ ***.

Приложено е /на лист 1380/ Удостоверение от 26.02.2014 г. за дължимите суми по изп.дело № 20148080401500 общо в размер на 711,07 лв., от които 592,92 - присъдени разноски и 54,00 лв. такси по ТТРЗЧСИ. Издадено е на основание чл.456 ГПК, за да послужи за присъединяване по изпълнително дело 20138080400943 по описа на ЧСИ З.Д. с рег.№ ***. По настоящото дело е представено Удостоверение от 06.03.2014 г. (на л.226) в което е включена и такса по чл.26 ЗЧСИ в размер на 947,10 лв.

На основание молба от вискателя „ПИБ"АД и Удостоверение за присъединяване издадено от ЧСИ З.Д. по изп.дело 20198080400373, на 17.10.2019 г. към изпълнителното дело № 20138080400943 е присъединено и вземането по изп.дело № 20198080400373, образувано въз основа на Изпълнителен лист издаден на 7.06.2019г. от Районен съд - Варна по гр.д. №8802/2013г., за следните суми: разноски по гр.дело - 100.00 лв., разноски по изп.дело юристконсулско възнаграждение по изп.дело - 100.00 лв. и неолихвяемо вземане - такси по ТТРЗЧСИ - 98.95 лв.

ЧСИ З.Д. е обявил на 07.06.2013 г. публична продан на недвижими имоти. На проведената продан на 18.07.2013 г. са подадени наддавателни предложения от „ПИБ", като „ПИБ"АД е

обявена за купувач на продаваните имоти. Общата стойност на имотите, за които „ПИБ"АД е обявена за купувач на търга от 18.07.2013 г. е 144 000 лева.

С Молба-отказ от 29.07.2013 г. „ПИБ"АД се е отказала от правото си да придобие имотите. С ново обявление за продажба от 29.07.2013 г. е насрочена продажба за 10.09.2013 г. (л.531), която е впоследствие (л.863) е спряна.

Насрочена е нова дата за публичната продажба - 28.02.2014 г, на която „ПИБ"АД е обявена за купувач на всички имоти. Общата стойност на имотите, за които „ПИБ"АД е обявена за купувач на търга от е 145 209 лева.

С Молба-отказ от 28.02.2014 г. (л.1076-1078) „ПИБ"АД се е отказала от правото си да придобие имотите.;

С Протокол на ЧСИ З.Д. от 07.03.2014 г., за купувач на имот ГАРАЖ № 2 с е обявен М. С. П. (л.1066) на цена 23 290 лева, която е обявена за нестана поради невнасяне на предложената цена от обявления за купувач.

На 25.04.2014 г. е проведена нова публична продажба. „ПИБ"АД, е избрана за купувач на имотите , при обща стойност 24 000 лева.

С Молба-отказ от 28.04.2014 г. (л.1224-1225) „ПИБ"АД е отказала от правото си да придобие имотите.

На 30.05.2014 г. е проведена нова публична продажба на ГАРАЖ № 2, за купувач на който е обявен М. С. П. (л.1252) на цена 13 520 лева.

На 04.07.2014 г. е проведена нова публична продажба. „ПИБ"АД е избрана за купувач на имоти, на стойност 19 200 лева. С Молба-отказ от 11.07.2014 г. „ПИБ"АД се е отказала от правото си да придобие имотите и е поискала да се насрочи нова публична продажба при определяне на нова цена. Определена е нова дата на търга – 11.12.2014г., на която „ПИБ"АД е определена за купувач на част от имотите, при цена 19 200 лева.

С Молба-отказ от 18.12.2014 г. „ПИБ"АД се е отказала от правото си да придобие имотите и е поискано насрочване на нова публична продажба при определяне на нова цена. Извършено е и разпределение на постъпилите суми.

На 08.03.2015 г. е проведена нова публична продажба. С Протокол от 08.03.2015 г. „ПИБ"АД е избрана за купувач.

Цената, на която са реализирани посочените недвижими имоти, съгласно заключението на ВЛ по приетата ССЧЕ е 129 223.70 лева.

Освен тези имоти, предмет на продажба са били и земеделски имоти, за които първоначално се е състояла публична продажба на 28.02.2014г., за която не са се явили купувачи. За тези имоти не се е явил купувач и на публичната продажба, проведена на 11.12.2014 г. (Протоколи на л.1513 - 1516), и на 08.05.2015 г. (Протоколи на л.1691 - 1694).

С Протоколи на ЧСИ З.Д. от 25.11.2016 г. е определен за купувач И. К. П. на част от имотите, извършено е и разпределение на постъпилите суми, в т.ч. на— 2 205 лева от продажбата им.

При ЧСИ М.М. в София е образувано изп.дело № 20147860400377, което е преобразувано по изп.дело № 20138080401049 на ЧСКИ З.Д. (л.1767). На л.431 - 453 по делото, са представени документите, изискани от ищеца с молба от 13.01.2020 г.

Изпълнително дело 20147860400377 е образувано въз основа на издаден изпълнителен лист по гр.д.5941 /2013 г. на ВРС за продължаване на изп.дело № 20138080401049 по описа на ЧСИ З. Д., рег. № ***, район на действие ОС-Варна.

ЧСИ М.М. извършил опис и обявил за публична продан имот: АПАРТАМЕНТ № 1 с идентификатор 68134.404.22.1.1, находящ се в гр.София. Определената първоначална цена е в размер на 81 375 лв. Търгът е насрочен за 05.01.2015 г. Участвал е един купувач – С. Г. С., която е предложила цена от 143 129 лв. Наддавателното предложение е обявено за невалидно, поради липса на приложен внесен задатък, (л.442-443). Отбелязано е, че С.С. твърди, че е встъпила в правото на удовлетворения кредитор „ПИБ"АД.

ЧСИ М.М. е насрочил втора публична продан на 07.04.2015г. при начална цена 65 100 лв. Определена е нова дата за втората публична продан - 29.05.2015 г. За купувач е избран А. И. К. на цена 65 500 лв. Имотът му е възложен с Постановление за възлагане на недвижим имот от 03.06.2015г.

От заключението на приетата по делото ССЧЕ се установява е, че за събиране на вземанията по образувано изп.дело № 20138080400943 при ЧСИ З. Д. и присъединените към него изпълнителни дела са изчислени дължими такси по т.26 от ТТРЗЧСИ общо в размер на 9 386.61 лева.

Установено е по делото и това, че във връзка с извършените публични продани – относно начина на формиране на първоначалната цена, извършените оценки, извършеното разпределение, в т.ч. и относно начислените такси ищцата е упражнявала правото си на жалба. Всички производства са приключили или с решения за тяхната неоснователност - поради спазване на процедурата относно оценката на имотите от ЧСИ /л.125 и сл. от дело, л.277 и сл. от дело/, или с определения, с които са оставени без разглеждане – относно дължимите такси в изпълнителното производство /л.280 и сл. от дело/.

По делото е прието и заключение на вещо лице, съгласно което пазарната стойност на имота, находящ се в гр.София към датата на извършване на публичната продан е 94 302 лева или 48 216 евро.

При така установените факти съдът намира следното от правна страна:

За да се приеме, че съществува основание за ангажиране на деликтната отговорност на ответника в хипотезата на чл.49 ЗЗД вр.чл.45 ЗЗД, то е необходимо кумулативното наличие на предвидените в тези две норми предпоставки, а именно: да е осъществено деяние – действие или бездействие; деянието да е противоправно; от него да са причинени вреди, които да са в причинно-следствена връзка с противоправното деяние; деянието да е извършено виновно, като деецът е лице, на което ответникът е възложил работа, при или по повод изпълнението на която са причинени така установените вреди. Що се отнася до иска

по чл. 74 ЗЧСИ, по него е необходимо ищцовата страна да докаже противоправно поведение на съдебния изпълнител, изразяващо се в процесуална незаконосъобразност на неговите действия или бездействия по съответното изпълнително дело.

В конкретния случай следва да се посочи, че не се установяват елементите на нито един от фактическите състави на деликтната отговорност, посочени по-горе. От една страна, не е спорно, че Ц. Г. е длъжник на банката по признати с изпълнителен лист вземания по неизпълнени от нейна страна като кредитополучател договор за банков кредит.

Общият размер на задълженията на ищцата към ответната банка само по главница надхвърля 110 000 евро, а в резултат от проведените изпълнителни действия са събрани суми в общ размер на 196 298 лева.

Събраните в хода на воденото при ЧСИ З.Д. изпълнителни производства суми са недостатъчни да покрият задълженията на ищцата по издадения срещу нея в полза на банката изпълнителен лист, а твърденията в противната насока съдът отхвърля като неоснователни.

Изпълнителното производство при ЧСИ М.М. е образувано за продължаване изпълнителните действия, във връзка с продажбата на недвижим имот, находящ се в гр.София, по отношение на който ЧСИ З.Д. не разполага с компетентност.

В тази връзка изцяло неоснователни са твърденията на ищцата - въззивница, че от дължимите от нея суми е следвало да бъде приспаднала стойността на имотите, на които банката ответник е била обявена за купувач, но се е отказала да придобие имотите. Тези твърдения не намират опора в законодателната уредба, а законосъобразността на извършените продажби и разпределения е установена със съдебни решения, които настоящият състав не може да ревизира. Не се установява никакво противоправно деяние по делото, което е достатъчно основание за отхвърляне на предявените искове, без дори да е необходимо да се обсъждат останалите елементи от фактическия състав на всеки един от тях.

По исковете с правна квалификация чл.45 ЗЗД, предявени срещу И. С. и Г.Д. следва да бъде посочено и това, че не са налице предпоставките за ангажиране отговорността на ответниците за обезщетяване на вреди от извършено от тях виновно противоправно деяние. Деликтната отговорност възниква, при наличието на определени предпоставки, а именно:наличие на виновно противоправно поведение, причиняване на вреди, наличие на причинна връзка между поведението на деликвента и причинената вреда, като вината се предполага до доказване на противното. В случая не са доказани всички елементи от фактическия състав, поради което липсва основание за ангажиране на отговорността на ответниците С. и Д.. В съответствие със задълженията си: по закон – за първия представителство на клон на банката – ответник, по длъжностна характеристика – за втория ответник, са предприели необходимите действия за събиране на изискуемите задължения на банката, с която се намират в договорни отношение и на които последната е възложила определени функции.

По иска с правна квалификация чл.49 ЗЗД срещу „Първа инвестиционна банка“ АД, следва да се посочи, че принципът е, че всеки носи отговорност за своите деяния, като в [чл. 49 ЗЗД](#) е предвидено изключение от общото правило. Според последния текст възложителят на работата, при изпълнение на която е настъпило непозволеното увреждане, носи отговорност, която е безвиновна и има гаранционно обезпечителна функция и не произтича от вината на възложилия работата. Отговорността по [чл. 49 ЗЗД](#) е обективна, за чужди виновни действия и е предвидена за по-лесното обезщетяване на пострадалите.

Ангажирането на отговорността на ответното дружество по посочения ред изисква осъществяването на противоправно причинени вреди от действия (бездействия) на лица - служители на ответника при или по повод извършване на възложена от ответника - юридическо лице работа, наличие на причинно - следствена връзка между поведението на ответника - делинквент и претърпените от ищеца неимуществени вреди.

В конкретния казус се претендират вреди, настъпили в резултат на незаконосъобразно водено от служители на ответната банка изпълнително производство. Доколкото по делото не е установена противоправност в действията на ответниците, които в съответствие с изискванията на закона, при наличието на непогасени задължения към банката са предприели необходимите действия за принудителното им събиране, и при липсата на елемент от фактическия състав по чл.49 ЗЗД, то правилно искът против банката е бил отхвърлен.

По иска с правна квалификация чл.74 ЗЧСИ, както се посочи, то съдебният изпълнител не отговаря при материалноправна незаконосъобразност на изпълнителния процес, изразяваща се в несъществуване на изпълняемото право. Той е подчинен на изпълнителния лист, а в хода на изпълнителното производство правомощията му са регламентирани в действащото гражданско законодателство.

По делото обаче не се установяват неправомерни процесуални действия или бездействия на ответника ЧСИ М., изразяващи се в образуване на изпълнително производство при погасено задължение, продажба на недвижими имоти на занижени цени и начисляване на незаконни високи такси. Установено е по делото, както бе посочено по-горе, че към датата на образуване на изпълнителното производство ищцата е имала непогасени задължения към банката – ответник, подлежащи на принудително изпълнение, продажбата на имотите е извършена в съответствие с изготвените оценки, а таксите са начислявани съобразно ТТРЗЧСИ. Липсата на една от предпоставките – извършени неправомерни действия или бездействия от ЧСИ, което е довело до отхвърляне на исковата претенция против съдебния изпълнител – възвиваем.

Оплакванията във въззивната жалба са напълно голословни и дублират доводите, развити от ищцата в първата инстанция. Те са обсъдени в атакуваното пред САС решение и е безсмислено да се повтарят. Налице е съвпадение между крайния резултат от изводите на СГС и САС, поради което обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

По отношение отговорността за разностите: а/ процесуалният представител на С. и Д. – адв.

Д. от ВАК претендира възнаграждение по чл. 38 ЗА за осъществено безплатно процесуално представителство за всеки един от тях - при обжалваем материален интерес от общо 512 818.25 лв., това възнаграждение възлиза на 25 034.55 лв. за всеки един от двамата въззиваеми, или общо 50 069.10 лв; б/ процесуалният представител на ЧСИ М. адв. М. също иска да му се определи възнаграждение по чл. 38 ЗА, което в представените от него документи пред САС е посочил, че желае, то да е в размер от 8657.03 лв. /така на л. 51/; „ПИБ“ АД претендират юрисконсултско възнаграждение от 450 лв., а ТЛП „Армеец“ АД няма право на разноски /чл. 78, ал. 10 ГПК/. Посочените суми следва да се възложат в тежест на Ц. Г. поради неоснователността на жалбата й.

Воден от изложеното, Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 262185 от 30.06.2022 г. по гр.д.№ 2505/2016 г. по описа на СГС, ГК, I-18 състав.

ОСЪЖДА Ц. А. Г. от гр. Варна с ЕГН: ***** да заплати на адв. Б. И. Д. от ВАК възнаграждение за безплатно процесуално представителство във втората инстанция в размер на 50 069.10 лв. на основание чл. 38 ЗА.

ОСЪЖДА Ц. А. Г. от гр. Варна с ЕГН: ***** да заплати на адв. А. Д. М. от САК възнаграждение за безплатно процесуално представителство във втората инстанция в размер на 8657.03 лв. на основание чл. 38 ЗА.

ОСЪЖДА Ц. А. Г. от гр. Варна с ЕГН: ***** да заплати на „Първа инвестиционна банка“ АД с ЕИК: 831094393 юрисконсултско възнаграждение от 450 лв. на основание чл. 78, ал. 8 ГПК.

Решението е постановено при участието на третото лице-помагач на страната на ЧСИ М. М. – ЗАД „Армеец“ с ЕИК: 121076907.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____